

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 16Nt/2/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9523100365
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Pikna
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2024:9523100365.2

Uznesenie

Špecializovaný trestný súd konajúci samosudcom JUDr. Jozefom Piknom o návrhu odsúdeného F.. G.. W.. P. O. na povolenie obnovy konania vedeného pod sp. zn. 7T/5/2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 5. júna 2024 v Pezinku takto

rozhodol:

I. Podľa § 394 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného poriadku vyhovuje návrhu odsúdeného F.. G.. W.. P. O., A.. XX. XX. XXXX Q. A., S. W. W., Š. XXXXX/XX, S.. Č.. A. Y. Y. A. XX, XXX XX X., W. Y. M., a v prospech obžalovaného povoľuje obnovu konania vedeného na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. 7T/5/2021, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom Špecializovaného trestného súdu č. k. 7T/5/2021-2683 zo dňa 17. marca 2022 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5To/7/2022 - 4573 zo dňa 27. júla 2023.

II. Podľa § 400 ods. 1 Trestného poriadku zrušuje právoplatný rozsudok Špecializovaného trestného súdu č. k. 7T/5/2021-2683 zo dňa 17. marca 2022 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5To/7/2022 - 4573 zo dňa 27. júla 2023 vo výroku o treste, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu č. k. 7T/5/2021-2683 zo dňa 17. 03. 2022 (zv. 10) bol obvinený F.. G.. W.. P. O. uznaný za vinného zo spáchania v bode 1/ zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, v bode 2/ obzvlášť závažného zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, za čo mu bol uložený

podľa § 329 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j), Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona a § 41 ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad na 1 (jeden) rok, podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona trest prepadnutia majetku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom zo dňa 27. 07. 2023, sp. zn. 5To/7/2022 (zv. 16), zrušil vyššie uvedený rozsudok Špecializovaného trestného súdu vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu; vo zvyšnom rozsahu zostal napadnutý rozsudok nedotknutý, a v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku obžalovanému F.. G.. W.. P. O. uložil podľa § 329 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a § 41 ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov a 6 (šesť) mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Dňa 13. 10. 2023 bol Špecializovanému trestnému súde doručený návrh odsúdeného F.. G.. W.. P. O. na povolenie obnovy konania vedeného pod sp. zn. 7T/5/2021. Odsúdený návrh odôvodnil skutočnosťou, že v predmetnej trestnej veci mu bol obligatórne uložený trest prepadnutia majetku podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona. Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom zo dňa 27. 09. 2023, č. k. PL. ÚS

1/2021-164, vyslovil, že ustanovenie § 58 ods. 3 Trestného zákona nie je v súlade s čl. 1 ods. 1, čl. 13 ods. 4, čl. 16 ods. 2 a čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, v dôsledku čoho stratilo toto zákonné ustanovenie podľa článku 125 ods. 3 Ústavy účinnosť. Strata účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa čl. 125 ods. 3 Ústavy je skutočnosťou skôr neznámou podľa § 394 ods. 4 písm. b) Trestného poriadku. Zároveň platí, že rozsudok Špecializovaného trestného súdu zo dňa 17. 03. 2022, sp. zn. 7T/5/2021, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. 07. 2023, sp. zn. 5To/7/2022, nebol vykonaný. Z uvedeného vyplýva, že sú splnené všetky zákonné podmienky na obnovu konania. Zastávajúc názor, že výrok o treste tvorí jednotný celok, aj keď sa skladá z jednotlivých druhov trestov a výrokov o spôsobe ich výkonu, navrhol, aby súd povolil obnovu konania v jeho prospech a zrušil:

- rozsudok Špecializovaného trestného súdu zo dňa 17. 03. 2022, sp. zn. 7T/5/2021, vo výroku o treste a
- rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. 07. 2023, sp. zn. 5To/7/2022 v celom rozsahu.

Samosudca konštatuje, že návrh na povolenie obnovy konania smeruje proti rozhodnutiu, ohľadne ktorého je obnova konania prípustná a bol podaný oprávnenou osobou (§ 394 ods. 1, § 396 ods. 3 Trestného poriadku).

Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom zo dňa 27. 09. 2023, č. k. PL. ÚS. 1/2021-164, vyhláseným v Zbierke zákonov Slovenskej republiky dňa 20. 10. 2023 pod č. 402/2023 v spojení s opravným uznesením zo dňa 24. 10. 2023, č. k. PL. ÚS. 1/2021-194, vyhláseným v Zbierke zákonov Slovenskej republiky dňa 22. 11. 2023 pod č. 438/2023, rozhodol o nesúlade ustanovení § 58 ods. 2 a 3 Trestného zákona s čl. 1 ods. 1, čl. 13 ods. 4, čl. 16 ods. 2 a čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 91 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) právny predpis, jeho časť alebo jeho ustanovenie, ktorých nesúlad s právnym predpisom vyššej právnej sily ústavný súd vyslovil, strácajú účinnosť dňom vyhlásenia nálezu ústavného súdu v zbierke zákonov.

V zmysle čl. 125 ods. 3 ústavného zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky ak ústavný súd svojím rozhodnutím vysloví, že medzi zákonom a ústavou je nesúlad, stráca zákon, jeho časť, prípadne niektoré jeho ustanovenia účinnosť. Orgán, ktorý ich vydal, je povinný do šiestich mesiacov od vyhlásenia rozhodnutia ústavného súdu uviesť ich do súladu s ústavou, s ústavnými zákonmi a s medzinárodnými zmluvami vyhlásenými spôsobom ustanoveným zákonom. Ak tak neurobí, taký zákon, jeho časti alebo ustanovenia strácajú platnosť po šiestich mesiacoch od vyhlásenia rozhodnutia.

Podľa § 93 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak súd v trestnom konaní vydal rozsudok na základe právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia, ktorý neskôr stratil účinnosť podľa čl. 125 ods. 3 ústavy, a tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom na obnovu konania podľa Trestného poriadku, ak ústavný súd nerozhodne inak.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 394 ods. 4 písm. b) Trestného poriadku skutočnosťou skôr neznámou podľa odsekov 1 až 3 je aj strata účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa čl. 125 ods. 3 ústavy voči rozsudku vydanému na základe aplikácie takého právneho predpisu jeho časti alebo niektorého ustanovenia, ak tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný.

Pre posúdenie splnenia podmienok na povolenie obnovy konania je rozhodujúce určenie okamihu vykonania právoplatného rozsudku (§ 394 ods. 4 písm. b) Trestného poriadku, § 93 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. - o Ústavnom súde Slovenskej republiky).

Súd má za to, že okamih vykonania právoplatného rozsudku nastáva až vtedy, keď boli vykonané všetky uložené tresty a ochranné opatrenia (viď obdobne stanovisko predsedu trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky - Tpj 11/2013).

Samosudca nariadil vo veci verejné zasadnutie. Odsúdený písomným podaním doručeným súdu dňa 26. 04. 2024 požiadal, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti za prítomnosti ním zvoleného obhajcu.

Prokurátor Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí navrhol, aby súd zrušil v rámci povolenia obnovy konania iba výrok o treste prepadnutia majetku s argumentáciou, že hoci právna teória považuje výrok o treste za nedeliteľný, normatívny text Trestného poriadku (§ 400 ods. 1, § 166 Trestného poriadku) počíta s oddeliteľnosťou jednotlivých častí výroku o treste. Taktiež prokurátor poukázal na tú skutočnosť, že aj v základnom konaní tunajšieho súdu sp. zn. 7T/5/2021, o ktorého povolení obnovy sa koná, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom č. k. 5To/7/2022 - 4573 zo dňa 27. júla 2023 zrušil iba časť výroku o treste prvostupňového súdu a to vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a vo zvyšnom rozsahu zostal napadnutý rozsudok nedotknutý, čo potvrdzuje deliteľnosť výroku o treste.

Obhajca odsúdeného JUDr. P. W., PhD. na verejnom zasadnutí uviedol, že v plnom rozsahu zotráva na návrhu, pričom poukázal na to, že nedeliteľnosť rozsudku vo výroku o treste netvrdí len právna teória ale aj právna prax, a to s poukazom aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Tost/29/2023 zo dňa 12.12.2023 ako aj na rozhodnutie uverejnené v zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu Českej republiky R 44/2019, ktoré okrem iného uvádza, že pokiaľ by bola zrušená len časť výroku o treste, nebolo by možné po povolení obnovy konania konať v základnom konaní z dôvodu prekážky veci rozsúdanej. K prokurátorom uvádzanému zrušeniu len časti výroku o treste v základnom konaní tunajšieho súdu sp. zn. 7T/5/2021 obhajca uviedol, že išlo o odvolacie konanie vo vzťahu k neprávoplatnému rozsudku, pričom pri povoľovaní obnovy konania súd rozhoduje o právoplatných rozhodnutiach.

Z pripojeného spisu 7T/5/2021 samosudca zistil, že F. G. W. P. O. výkon trestu odňatia slobody, uloženého mu vyššie uvedeným rozsudkom, nenastúpil.

Výkon uloženého trestu prepadnutia majetku bol podľa § 398 ods. 3 Trestného poriadku odložený uznesením č. k. 16Nt/2/2023-72 zo dňa 05. 02. 2024.

Podľa § 400 ods. 1 Trestného poriadku, veta prvá, ak vyhovie súd návrhu na povolenie obnovy konania, zruší napadnuté rozhodnutie celkom alebo v časti, v ktorej je návrh dôvodný.

Podľa názoru súdu výrok o treste tvorí jednotný celok, i keď sa skladá z viacerých druhov trestov a výrokov o spôsobe ich výkonu, keďže súd v prípade ukladania viacerých trestov popri sebe prihliada nielen na druh a výmeru každého z nich osobitne, ale aj na ich vzájomný pomer (proporcionalitu) tak, aby uložený trest bol primeraný, spravodlivý a spĺňal kritériá individuálnej prevencie.

Ak by súd zrušil iba samotný trest prepadnutia majetku, v zostávajúcej časti by bol výrok o treste nemenný. Obvinenému by tak nebolo možné uložiť napr. peňažný trest, ani trest prepadnutia vecí, ktorých uloženie popri treste prepadnutia majetku bolo zo zákona vylúčené (§ 34 ods. 7 písm. c), d) Trestného zákona), ale ktorých uloženie, by mohlo byť odôvodnené povahou spáchanej trestnej činnosti (uloženiu peňažného trestu ani trestu prepadnutia vecí nebráni zásada zákazu reformatio in peius, keďže zrušený trest prepadnutia majetku je najprísnejšou ujmou na majetkových právach obvineného).

Citovaný nález Ústavného súdu Slovenskej republiky o nesúlade § 58 ods. 2 a 3 Trestného zákona s čl. 1 ods. 1, čl. 13 ods. 4, čl. 16 ods. 2 a čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je novou skutočnosťou súdu skôr neznámou, ktorá by mohla odôvodniť iné rozhodnutie o treste. Vykonané dôkazy potvrdzujú, že trest uložený obžalovanému právoplatným rozsudkom nebol vykonaný. V zmysle § 93 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozsudok Špecializovaného trestného súdu č. k. 7T/5/2021-2683 zo dňa 17. marca 2022 (v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5To/7/2022 - 4573 zo dňa 27. júla 2023) v časti výroku o treste prepadnutia majetku bol vydaný na základe ustanovenia právneho predpisu, ktoré neskôr stratilo účinnosť podľa čl. 125 ods. 3 ústavy. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, preto strata účinnosti ustanovenia § 58 ods. 3 Trestného zákona, podľa ktorého bol tento trest uložený, je dôvodom na obnovu konania podľa § 394 ods. 4 písm. b) Trestného poriadku.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok. Sťažnosť možno podať Špecializovanému trestnému súdu, a to do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia.